

Nr 640

Av herr **Magnusson** i Nennesholm m. fl., om förbud mot reklam för spritdrycker.

(Lika lydande med motion nr 541 i Första kammaren)

De strävanden som ligger till grund för den svenska alkoholpolitiken motverkas av alkoholreklamen som under senare tid fått stor omfattning och även i vissa fall mycket utmanande utformning. Åtgärder för att begränsa konsumtionen och flytta över konsumtionsvanorna till ofarligare drycker vidtogs från samhällets sida. Information om alkoholens verkningar sprids genom statsunderstödd verksamhet. Samtidigt pågår en intensiv reklam för framför allt starksprit. Utländska ekonomiska intressen ligger bakom reklam för farliga spritsorter. En ständig spritreklam riskerar att göra de spritsorter som det annonseras om accepterade som vanliga konsumtionsvaror.

1968 års riksdag biföll motionsyrkanden från representanter för samtliga stora riksdagspartier om förbud mot reklam för spritdrycker. I skrivelse till Kungl. Maj:t begärdes förslag till 1969 års vårriksdag. I bevillningsutskottets betänkande nr 56 som låg till grund för riksdagsbeslutet framhölls att för enskilda, organisationer och statliga organ, som nu gör en viktig social insats genom att sprida kunskap om alkoholens skadeverkningar, måste mötet med en ökande reklam för spritdrycker framstå som ett bevis för det enskilda vinstintressets prioritering på bekostnad av de samhällsliga strävandena. Utskottet ansåg att man inte kunde avvakta alkoholpolitiska utredningens arbete. Snara åtgärder borde vidtagas mot reklamen, och frågan borde lösas utan ytterligare utredning.

Något förslag till lagstiftning om förbud mot reklam för spritdrycker förelades inte 1969 års vårriksdag. I ett svar på en fråga förklarade statsrådet och chefen för finansdepartementet i andra kammaren den 24 april att det enligt regeringens bedömning möter hinder från tryckfrihetsrättsliga synpunkter att lagstiftningsvägen införa generellt förbud mot spritreklam. I ett annat svar den 29 maj sade statsrådet och chefen för justitiedepartementet i första kammaren att regeringen inte hade tagit ställning till frågan om tryckfrihetsförordningen bör ändras så att förbud mot visst slag av reklam möjliggörs.

Av den vid riksdagens början utdelade propositionsförteckningen framgår inte att regeringen ämnar förelägga riksdagen vare sig förslag till re-

klamförbud för sprit eller förslag till ändring av tryckfrihetsförordningen för att möjliggöra detta. Riksdagen bör därför hemställa hos Kungl. Maj:t om förslag till innevarande års riksdag till ändring av tryckfrihetslagstiftningen, därest sådan ändring erfordras för att lag om förbud mot reklam för spritdrycker skall kunna stiftas.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till sådan ändring av gällande tryckfrihetslagstiftning att lagstiftning om förbud mot reklam för spritdrycker möjliggöres.

Stockholm den 28 januari 1970

Arne Magnusson (cp)
i Nennesholm

Alvar Andersson (cp)
i Knäred

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping
